

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN
OPGERICHT 2 AUG. '27 VOOR DEN TIJD VAN 29 JAREN EN 5 MAANDEN

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Krekot 44, Batavia-Centrum.

Secretaris: J. P. S. Roks, Laan Dierentuin No. 7, Batavia-Centrum, Tel. No. 6127, tot wien men zich wenden moet voor:

- a. Aanmelding als lid van den V. v. B.,
- b. Adresveranderingen,
- c. Over vereenigingszaken.

Penningmeester: L. B. F. de Leau, Berendrechtslaan 15, Batavia-Centrum, aan wien de contributiegelden zijn over te maken.

DE VIJFPROCENTS-SALARISVERLAGING

De Indische Regeering heeft gemeend, de aangekondigde korting van de salarissen der ambtenaren met 5 procent, met ingang van 1 Juli a.s., te moeten doorvoeren; het desbetreffende besluit werd op 4 dezer gepubliceerd.

Dit besluit is gevallen ondanks hetgeen in den Volksraad op goede gronden tegen het denkbeeld werd ingebracht; ondanks de aanneming met een belangrijke meerderheid van stemmen van de motie-De Hoog, waarbij er op werd aangedrongen, deze korting voor 1931 niet te doen plaats hebben; ondanks de aanneming van de motie-Suermondt waarbij de Volksraad een beroep deed op het Opperbestuur en de Staten-Generaal; ondanks hetgeen door verscheidene sprekers in de Eerste Kamer, onder wie de oud-Gouverneur-Generaal Mr. D. Fock, tegen het denkbeeld werd aangevoerd; ondanks de dringende verzoeken der ambtenaren-vereenigingen, op wier wenschen zelfs zoo weinig acht geslagen werd, dat ze geen antwoord ontvingen; ondanks het feit, dat de bestaande, thans nog ernstig toenemende verbittering in het ambtenarencorps een gevaar dreigt te zullen vormen voor de functioneering van den landsdienst. Er is niet gewacht op de behandeling van de aangelegenheid in de Tweede Kamer, die op 5 dezer is aangevangen. Er wordt geen rekening

mee gehouden, dat het grootste deel der ambtenaren het thans te korten bedrag van het inkomen **niet zal kunnen missen** en naar lager levenspeil wordt neergeduwd.

Ons Comité is van oordeel, dat deze fiscale maatregel, waarvan de Regeering de gevolgen wel zeer ernstig onderschat, die ook door den toestand van 's Lands financiën niet gerechtvaardigd wordt, geen goed en veel kwaad zal doen, — kwaad niet in de laatste plaats aan het landsbelang.

Ons Comité ziet in dezen maatregel het bewijs, dat de Indische Regeering onbekend is met de stemming in haar ambtenarencorps, doordat zij de moeilijkheden van het ambtenaarsbestaan onderschat. Het bestaan van ambtenarenvereenigingen wordt door haar blijkbaar beschouwd als een noodzakelijk kwaad, — in stede dat de organisaties gezien en begrepen worden als welkome middelen om zich op de hoogte te houden van hetgeen er in de kringen der ambtenaren aan opvattingen en verlangens en grieven leeft.

Ons Comité acht dit besluit tot salariskorting dermate onredelijk en verkeerd, dat het ervan overtuigd is, dat de ambtenaren, althans de georganiseerde ambtenaren, zich daarbij geen oogenblik zullen neer-

leggen. De actie, die eerst thans eigenlijk recht zal beginnen, zal, in plaats van te verslappen onder invloed van het gevoel, te staan tegenover een voldongen feit, met meer kracht wordt voortgezet. Er is nog niets definitief verloren. En door de uitvoering van haar betreuwenswaardig voornemen maakt de Regeering-zelve zich de verwezenlijking van andere plannen tot bezuiniging ten koste van de ambtenaren enkel moeilijker, doordat het verzet daartegen onvermijdelijk moet en zal toenemen.

Er bestaat voor de ambtenaren geen aanleiding, zich verslagen en wankelmoedig te toonen. Aan hun zijde is het Recht en het Recht zal zegevieren. De weg leidt langs teleurstellingen en moeilijkheden; maar in den keten van daden en feiten zijn het episoden, zonder invloed op den uitslag van den strijd.

De Regeering heeft den maatregel van 4 dezer getroffen zonder de medewerking van het Parlement. Staatsrechtelijk was dit mogelijk. En formeel kon zij zich ook het gebaar van hooghartig voorbijgaan van het sterven der ambtenaren-vakbeweging veroorloven; er bestaat geen regeling van de rechtspositie der Indische ambtenaren, welke haar zou dwingen, anders te handelen dan bij, over en zonder de organisaties der direct-belanghebbenden. Maar moreel zoowel als tactisch heeft zij haar eigen standpunt zoodanig verzwakt, dat de ambtenaren nog zeer veel, zoo niet alles, zullen kunnen winnen, indien zij hecht aaneengesloten blijven en bezielde blijven van den wil, alles te doen dat mogelijk en wettelijk geoorloofd is om verdere onheilen af te wenden.

Ons Comité houdt zijn hoop gevestigd op den Volksraad en de beide Kamers der Staten-Generaal. De behandeling, welke wij, Indische ambtenaren, van de zijde der Regeering ondergaan, staat zoo ver af van hetgeen in Nederland reeds tientallen van jaren in de betrekkingen tusschen de Overheid en haar dienaren als behoorlijk geldt, dat ondenkbaar is, dat de wetgevende instanties ginds, na volledige inlichting, zich daarbij zouden neerleggen.

Niet slechts staat geenszins vast, dat door die wetgevende instanties het percentage der salarisvermindering met ingang van 1 Januari 1932 tot 10 zal worden verhoogd, doch zelfs bestaat een kans, dat door haar het thans gevallen besluit tot een korting van 5 procent vernietigd zal worden.

Maar wat gebeuren zal, is in eerste instantie afhankelijk van de mate van eensgezinde samenwerking van alle Indische ambtenaren. Zij hebben zich te doordringen van het besef, dat de arbeid van ons Comité vruchten zal dragen, op voorwaarde dat daarachter staat: een hecht aaneengesloten ambte-

narencorps, welks actie door ons Comité geleid wordt, maar dat zelf de motorische kracht voor die actie zal moeten leveren.

Wij zijn ervan overtuigd, dat thans meer dan ooit de Indische ambtenaren zullen begrijpen, dat hier in vereeniging kracht ligt. Ons Comité heeft de bewijzen, dat dit besef thans reeds in alle lagen van het overheidspersoneel is doorgedrongen, en dat wordt ingezien, dat slechts dank zij de macht, die zich reeds heeft gevormd en zich verder zal ontplooien, datgene zal worden bereikt, wat het Indische ambtenarencorps wenscht te bereiken: een gewaarborgde positie. Ons Comité is door de ervaring der laatste maanden, met name den steun welken het van alle, ook onverwachte, zijden herhaaldelijk ondervond, voor de toekomst hoopvol gestemd.

Bandoeng, 6 Juni 1931.

Het Comité van Actie.

PROPAGANDABIJeenKOMST VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN.

Op 27 Mei j.l. werd in de bovenzaal van Hotel du Pavillon te Semarang door onze Vereeniging een propaganda-bijeenkomst gehouden, waarop door onzen Voorzitter is gesproken over het nut van vakverenigingen in verband met de a.s. herziening der B.B.L.

De collegas Reinders en Jacobs hadden zooveel mogelijk alle Semarangsche bouwkundigen en technici bijeengeroepen en een veertigtal had inderdaad aan dezen oproep gehoor gegeven.

Onze Voorzitter ving aan met een bespreking van de aangekondigde salariskorting. De bedoeling van die korting is een tegemoetkoming aan de heerschede depressie en het bijspijkeren van de tekorten op de land's begroting.

Reeds belegde een comité van actie een groote protestmeeting in Batavia en aan deze meeting namen 52 vakverenigingen van Indië deel. Naar alle waarschijnlijkheid zal deze protestactie niet stopgezet worden voordat men ten aanzien van de korting eenig resultaat heeft bereikt. Spr. weet overigens niet of de salariskorting wel zal doorgaan. Er komt nu een nieuwe gouverneur-generaal en het zou voor dezen G. G. toch een minder goed begin zijn als hij direct de salariskorting doorvoerde, terwijl geen uitvoerrecht op de petroleum zal worden geheven.

Bovendien is de salariskorting nog niet aanhangig in de Tweede Kamer in Holland. Eerst op 17 Juni a.s. vangt de behandeling in de Kamer aan, zoodat de beslissing niet voor eind Juni kan vallen.

Spr. gelooft niet dat men in den korten tijd, welke

tusschen de Kamergoedkeuring en den eersten Juni zou liggen, de korting in Indië zoodanig kan voorbereiden, dat zij op 1 Juli zou ingaan.

Spr. heeft voorts in den Provincialen Raad van West-Java de vraag gesteld of de korting ook voor Provinciale ambtenaren doorgevoerd zal worden. De provincie kan namelijk de korting afwijzen.

De voorzitter van den provincialen raad van West-Java zegde toen aan spr. toe, dat deze materie nog nader zou worden behandeld.

Wanneer ondanks alle actie de eerste korting van 5 pCt. op 1 Juli a.s. zou doorgaan, dan komt op 1 Januari a.s. de tweede korting van 5 pCt. en aangezien de regeering deze kortingen niet beschouwd als een tijdelijken maatregel heeft zij reeds opdracht gegeven tot het voorbereiden van een nieuwe salarisregeling voor de ambtenaren, in welke nieuwe regeling de huidige kortingen verdisconteerd worden.

Indien de geruchten juist zijn, dan zal dat nieuwe bezoldigingsstelsel zeer belangrijk afwijken van het tegenwoordige en spr. vreest dat die afwijkingen niet in gunstigen zin zullen zijn.

Daartegen moet op loyale maar uiterst krachtige wijze geprotesteerd worden. Spr. vreest dat ook aan de pensioenen getornd zal worden en spoort alle ambtenaren aan tot organisatie!

Vervolgens bespreekt de heer Marcus de promotiekansen. Hij wijst er op hoe bij de huidige bezuiniging een tendens bestaat om de termijnen voor overgang te verlengen en de formatie in de hogere betrekkingen in te krimpen. Ook hier zal een organisatie van belanghebbenden voor de ambtenaren moeten optreden.

In verband daarmee behandelde de heer Marcus in het kort de wordende rechtspositie van de ambtenaren en de komende verlofsregeling, welke voor het reizen op mailbooten uitsluitend een rangschikking naar de salarissen zal bevatten.

Het ligt in de bedoeling hierbij het rascriterium uit te schakelen en van alle ambtenaren een bijdrage van 25 pCt. in de verlofskosten te verlangen.

Tenslotte behandelt de heer Marcus meer uitvoerig de B.B.L. Reeds in 1912 is gepoogd het Indisch bezoldigingsstelsel op een geheel anderen leest te schoeien. In een latere commissie wilde de heer de Iongh, burgemeester van Semarang, de bezoldigingen der ambtenaren brengen op Indisch peil, waarboven aan de importkrachten een tropentoe-lage van 70 pCt. zou worden gegeven.

De heer de Iongh kon voor zijn stelsel geen sympathie vinden en trad af. Ook de tweede salariscommissie (Muurling) bracht het tot geen resultaat. Thans is een ambtenaar aangewezen voor het ontwerpen van een nieuwe B.B.L. Spr. gelooft dat het

tropentoe-lagestelsel weer aan de orde zal komen en wijst er op hoe dat stelsel een stokpaardje is van minister de Graaff

Spr. vermoedt dat het B.-peil zich dan naar het A-peil zal bewegen en dat het A-peil behouden zal blijven.

Een bezoldigingsstelsel met tropentoe-lage zal zeker een meerderheid vinden in den nieuwen Volksraad.

Ook hier zal de organisatie van belanghebbenden invloed moeten uitoefenen, want de belangen van hen, die hier blijvend gevestigd zijn of kinderen hebben, die hier zullen blijven, komen bij het tropentoe-lage-stelsel in het gedrang.

Spr. vestigt in dit verband de aandacht op een bezoldigingsstelsel dat door het oud bestuurslid Beraud is ontworpen; dit stelsel kent aan den importkracht als bijzondere tegemoetkoming slechts een accomodatietoe-lage van 5 jaar toe, welke bij het overgaan in vasten dienst zou vervallen.

Spr. vreest dat de toekomstige B.B.L. de technische betrekkingen lager zal honoreeren, omdat er momenteel veel aanbod is van technici.

Nadat spr. nog even de aandacht had gevestigd op de actie welke zijn vereeniging voerde voor het stichten van een werkelijke middelbaar technische school in Indië, spoorde hij alle aanwezigen aan om zich te organiseren in de vakvereenigingen waarin zij thuisbehooren opdat deze vakvereenigingen krachtig zullen worden en ook bij de toekomstige regeling der ambtenaarsaangelegenheden de ambtenaren voor hun belangen kunnen opkomen.

Na afloop der vergadering lieten zich de onder-volgende personen als lid inschrijven.

COMMISSIE TOT HERZIENING VAN HET VERLOFREGLEMENT.

De Commissie tot herziening van het Buitenlandsch Verlofreglement, gereed gekomen met haar arbeid in zoover, dat een ontwerp voor een nieuwe regeling is samengesteld, heeft van den Gouverneur-Generaal de opdracht ontvangen om de aan dit ontwerp ten grondslag liggende beginselen ter kennis van de ambtenaren-vereenigingen te brengen ten einde haar in de gelegenheid te stellen van haar inzichten ter zake te doen blijken.

Ter uitvoering van deze opdracht brengt de commissie het volgende ter kennis van de besturen der ambtenaren-vereenigingen, waarbij in de eerste plaats melding zal worden gemaakt van de denkbeelden van de meerderheid der commissie, terwijl daarna mededeeling zal worden gedaan van de afwijken-

de inzichten van minderheden in de commissie omtrent belangrijke onderdeelen.

De meerderheid der commissie stelt zich ten aanzien van de aanspraak op buitenlandsch verlof een verdeling der ambtenaren in twee groepen voor:

1. ambtenaren, aan wie deze aanspraak bij akte van aanstelling is gewaarborgd;
2. de overigen, indien zij voldoen aan bepaalde voorwaarden.

Door den Gouverneur-Generaal worden aangewezen de ambten, waarvan de onder 1 bedoelde aanspraak is verbonden. Dit zullen zijn de betrekkingen, ter vervulling waarvan nog in belangrijke mate uitzending uit Nederland onvermijdelijk is. Ook aan hen, die in deze ambten worden benoemd zonder te zijn uitgezonden, wordt aanspraak op verlof op gelijken voet toegekend. Daarentegen zullen de betrekkingen, waarin in hoofdzaak kan worden voorzien door aanwerving in Indië, tot de tweede categorie behooren met dien verstande, dat ook de ter aanvulling uit Nederland gezonden ambtenaren onder de bepalingen voor deze categorie zullen vallen dan wel op z.g.n. kort verband zullen worden uitgezonden. Door een regeling in dezen geest, die te allen tijde hergroepeerings naar gelang van omstandigheden mogelijk maakt, kan rekening worden gehouden met de voortschrijdende aflevering van candidaat-ambtenaren door de in Indië gevestigde en nog te vestigen onderwijsinrichtingen.

Aan ambtenaren der eerste groep wordt verlof verleend ongeacht de genoten bezoldiging, aan die der tweede groep alleen, indien zij in vasten dienst van het Land een betrekking bekleeden, waaraan een gemiddelde bezoldiging van ten minste f 150.—'s maands is verbonden en nadat zij in 's Lands kas hebben gestort een bedrag gelijk aan één vierde gedeelte der verlofkosten (zijnde 8 maanden verlossalaris plus de overtochtskosten op den voet der bestaande bepalingen) met een maximum van 5% van het over 96 maanden berekende salaris, dat als grondslag dient voor de vaststelling van het verlofs-traktement. Deze begrenzing heeft meer in het bijzonder ten doel aan het met verlof gaan van ambtenaren met groote gezinnen geen onoverkomenlijke moeilijkheden in den weg te leggen.

De eisch van een gemiddelde bezoldiging van ten minste f 150 's maands wordt gesteld om uit te sluiten het verleen van verlof aan hen, die èn door hun lage inkomsten èn door hun maatschappelijke positie in geen geval voor verlof in aanmerking komen. Bij het stellen van de voorwaarde van betaling van een gedeelte der kosten is ervan uitgegaan, dat in het algemeen alleen zij, die aan een periodiek verblijf in Europa werkelijk behoefte gevoelen, zich daarvoor een vrij belangrijke geldelijke opoffering

zullen willen getroosten. Voorgesteld zal worden om van overheidswege de gelegenheid te openen om op een gemakkelijke wijze het als aandeel in de verlofkosten te storten bedrag te sparen.

Het vorenstaande geldt voor zoover betreft de ambtenaren der tweede groep alleen voor verloven wegens langdurigen dienst. Voor verlof wegens ziekte wordt alleen geëischt het in vasten dienst werkzaam zijn in een betrekking, waaraan een gemiddelde bezoldiging van ten minste f 150 's maands is verbonden, terwijl in uitzonderingsgevallen ook aan lager bezoldigden wegens ziekte verlof zal kunnen worden verleend, evenals aan tijdelijke ambtenaren. Deze laatsten zullen, onder gelijke voorwaarden als de vaste ambtenaren, in bijzondere gevallen ook verlof wegens langdurigen dienst kunnen erlangen.

Aan de ambtenaren der eerste groep zal tijdens hun diensttijd drie keer verlof kunnen worden verleend en wel na 6, 8 en 8 jaar; aan die der tweede groep eveneens drie keer telkens na 8 jaar. De afwijkende termijn voor de eerste groep (het eerste verlof na 6 jaar in plaats van 8 jaar) wordt noodig geacht om de werving in Nederland niet in gevaar te brengen.

De verloven wegens langdurigen dienst zullen worden verleend voor 8 maanden, ook indien de voor verlof geldende diensttijd meer bedraagt dan het vereischte minimum. Alleen bij uitstel om redenen van dienstbelang, welk uitstel in den regel niet langer zal mogen zijn dan één jaar en in bijzondere gevallen maximaal twee jaar (en dan alleen toe te passen door den Gouverneur-Generaal) wordt de duur van het verlof verlengd met één maand voor elk jaar uitstel.

De duur der verloven zal worden beperkt tot het juiste aantal volle maanden, waarvoor zij zijn verleend, alleen, waar noodig, verlengd met het aantal dagen noodig om de plaats van inscheeping te bereiken. Een eind zal dus worden gemaakt aan den toestand, dat de verloven praktisch bijna een volle maand langer kunnen duren dan het tijdvak, waarvoor zij verleend zijn.

De zoogenaamde geconverteerde verloven vervallen.

Als regel wordt alleen verlof verleend aan ambtenaren, die volkomen geschikt worden geacht om na terugkeer te worden herplaatst in de laatst bekleede of een daaraan gelijkwaardige betrekking. Bij weigering van verlof op grond van het niet voldoen aan deze voorwaarde wordt daarvan schriftelijk mededeeling gedaan aan den ambtenaar, die in hooger beroep kan gaan bij den Gouverneur-Generaal. Deze is bevoegd om, indien daartoe aanleiding blijkt te bestaan, verlof te verleen of te doen verleen aan

hen, die niet volledig geschikt worden geacht voor herplaatsing als bedoeld. De betrokkene wordt hiermede schriftelijk in kennis gesteld.

Overwogen wordt nog een bepaling van de strekking, dat geen verlof wordt verleend aan ambtenaren, die binnen de volgende drie jaren hetzij den voor maximumpensioen gestelden dienstdiensttijd, hetzij den voor ontslag uit 's Lands dienst gestelden of nog te stellen *) leeftijdsgrens zullen bereiken.

Het ligt niet in de bedoeling der commissie om wijziging van de regeling betreffende de verlofsalarissen voor te stellen.

In het door de meerderheid der commissie aan te bevelen systeem wordt ten aanzien van de aanspraak op verlof geen onderscheid gemaakt tusschen Europeesche en niet-Europeesche landsdienaren uit overweging dat, welke verwachtingen ook mogen worden gekoesterd van de gedachte splitsing der 2e groep van ambtenaren in hen, voor wie het verlof een behoefte kan worden geacht en hen, voor wie dit niet het geval is, toch de mogelijkheid blijft bestaan, dat ook met verlof zullen gaan Europeesche ambtenaren, wier ontwikkeling en positie daartoe feitelijk geen aanleiding geven, in verband waarmede het niet billijk zou zijn de aanspraak op verlof te onthouden aan inheemsche ambtenaren, die, overigens voldoende aan gelijke voorwaarden, door ontwikkeling en maatschappelijke positie er zeker eerder voor in aanmerking komen. Hierbij is vooral ook gedacht aan de ambtenaren van inheemschen landaard, die in dezelfde betrekkingen en onder dezelfde voorwaarden dienen als Europeesche ambtenaren.

De meerderheid der commissie acht het billijk, dat de verlofaanspraken der thans in dienst zijnde ambtenaren op den ouden voet onbeperkt worden gehandhaafd.

Minderheden in de commissie stellen zich voor omtrent de volgende belangrijke punten van een afwijkend inzicht te doen blijken.

a. De ambtenaren worden gesplitst in twee groepen:

1. de uitgezonden, aan wie zonder onderscheid van landaard en ongeacht de genoten bezoldiging drie maal verlof wordt verleend na 6, 8 en 8 jaar:

2. de niet-uitgezonden ambtenaren van Europeeschen landaard voorzover zij een bezoldiging genieten van ten minste f 400.— 's maands en niet bezoldigd worden volgens een der A. schalen van de B. B. L., aan welke groep twee maal verlof wordt verleend, telkens na 8 jaar.

*) Door de Rechtstoestandcommissie is voorgesteld een algemeene bepaling betreffende het verleen van ontslag uit 's Lands dienst bij het bereiken van een bepaalden leeftijd.

b. Een gedeeltelijk hiervan afwijkende regeling hierop neerkomende, dat de ambtenaren worden verdeeld in:

1. hen, die in vasten dienst een betrekking bekleeden, waaraan door den Gouverneur-Generaal de aanspraak op verlof is verbonden, voor de uitgezonden ambtenaren ongeacht de genoten bezoldiging, voor de niet-uitgezonden na het bereiken van een bezoldiging van f 400.— 's maands;

2. de overige vaste ambtenaren met een bezoldiging van ten minste f 400.— 's maands en niet dienende in een betrekking der A. schalen.

De onder 1 bedoelde ambtenaren kunnen drie maal verlof krijgen telkens na 6 jaar dienst, die onder 2 bedoeld twee keer telkens na 9 jaar dienst.

De ambtenaren van inheemschen landaard zouden in dit systeem geen aanspraak op verlof hebben.

De uitsluiting der inheemsche ambtenaren in de voorstellen a en b gaat uit van de overweging, dat het verleen van verlof in het algemeen gegrond moet zijn op het bestaan van een behoefte, welke voor den inheemschen ambtenaar geacht moet worden niet aanwezig te zijn, terwijl voor de Europeesche niet-uitgezonden ambtenaren met een bezoldiging boven een zekere grens die behoefte verondersteld moet worden als regel wel aanwezig te zijn. De uitzondering in het voorstel a voor de uitgezonden inheemsche ambtenaren houdt verband met hun opleiding en opvoeding buiten Indië en hun maatschappelijk milieu als ambtenaar in Indië, waardoor een gelijke behoefte aan een periodiek verblijf in Europa voortvloeit als voor de uitgezonden Europeesche ambtenaren.

c. Aanspraak hebben alle ambtenaren opgenomen in vast te stellen lijsten, in hoofdzaak die bezoldigd volgens de C schalen (conform voorstel meerderheid) en verder alle Europeesche ambtenaren, dienende in een betrekking met minstens f 150.— gemiddelde bezoldiging en onder verplichting van betaling van $\frac{1}{4}$ der kosten. Daarnaast binnenlandsch verlof na hetzelfde aantal jaren als geëischt voor aanspraak op buitenlandsch verlof maar voor de helft van het aantal maanden:

1. voor alle ambtenaren, die geen aanspraak kunnen maken op buitenlandsch verlof, mits dienen in een betrekking, waaraan een gemiddelde bezoldiging van ten minste f 75.— 's maande is verbonden;

2. voor hen, die wel aanspraak hebben op buitenlandsch verlof maar daarvan afzien om gebruik te maken van het binnenlandsch verlof.

Tijdens binnenlandsch verlof wordt hetzelfde verlofsalaris genoten als vastgesteld voor het buitenlandsch verlof; echter wordt geen vergoeding van reiskosten uitbetaald.

d. Aan alle ambtenaren wordt na een zeker aantal jaren dienst aanspraak op verlof toegekend naar verkiezing door te brengen in Indië of daarbuiten.

e. Voorgesteld wordt om de verloftraktementen te berekenen als volgt:

75 % van de eerste f 500.— bezoldiging;

60 „ „ „ volgende „ 250.—;

50 „ „ „ „ „ 250.—;

40 „ „ „ „ „ 250.—;

30 „ „ „ „ „ elk volgend bedrag.

f. Twee der afzonderlijke voorstellen hebben de strekking om de werking der overgangsbepalingen voor de thans in dienst zijnde ambtenaren te beper-

ken, uit overweging, dat door een onbeperkt doorloopen van de toepassing der oude bepalingen op deze ambtenaren het Gouvernement te langen tijd (25 à 30 jaar) gebonden zou zijn aan voorschriften, waarvan gebleken is, dat zij in verschillende opzichten wijziging behoeven.

1. Aanspraak wordt verleend op nog één verlof onder de oude voorwaarden, mits er binnen 7 jaar na de afkondiging gebruik van wordt gemaakt.

2. Idem maar met dien verstande, dat al dadelijk worden uitgesloten de niet-uitgezonden ambtenaren met minder dan f 250.— bezoldiging 's maands.

N a m e n	Betrekking	Werkzaam	Standplaats	Ingang van het lidmaatschap
1 A. J. Fransen	Hoofd opzichter B.O.W. t. b. Prov. Waters. Midden Java.	Hoofd kantoor Irrigatie	Semarang	1 Juni 1931
2 E. J. Dujardin	Techn. Ambtenaar Gemeente Werken	Kantoor	Semarang	1 Juni 1931
3 J. Seghers	Opzichter Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor Prov. Waterstaat	Koedoes	1 Juli 1931
4 F. R. Monteiro	Hoofd Opzichter Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor Sectie chef Prov. Waterstaat	Semarang	1 Juli 1931
5 Ch. H. de Wilde	Sectiechef (Hoofd Opzichter) Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor Sectie chef Prov. Waterstaat	Koedoes	1 Juli 1931
6 F. C. Beisser	Hoofd Opzichter B.O.W. t. b. Prov. Waterst. Midden Java	Hoofd kantoor Irrigatie	Semarang	1 Juni 1931
7 G. Schedler	Opzichter B.O.W. 1e klasse	Kantoor Haven werken	Semarang	1 Juli 1931
8 Mohamad Besari	Opzichter B.O.W. t. b. Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor Irrigatie Kalisari	Semarang	1 Juni 1931
9 F. A. Creutsburg (reeds abonne I.B.T.)	Opzichter B.O.W. t. b. Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor 1e District Prov. Waterstaat Midden Java	Semarang	1 Juni 1931
10 R. Soekandar	Opzichter B.O.W. 1e klasse	Kantoor Lands Gebouwen-dienst	Semarang	1 Juni 1931
11 R. M. Wirjokoesoemo	Opzichter B.O.W. 1e kl. van de Prov. Waterstaat Midden Java	Hoofd kantoor Irrigatie	Semarang	1 Juli 1931
12 C. W. F. Smith	Sectiechef (Opz. 1e klasse) Prov. Waterstaat Midden Java	Kantoor Sectie chef Prov. Wats.	Rembang	1 Juli 1931
13 R. M. Singgih	Directeur Regentschapswerken	Semarang	Semarang	1 Juni 1931
14 R. Said	Directeur Regentschapswerken Grobogan	Poerwodadi	Poerwodadi	1 Juni 1931